

nerskab. Det betyder, at man lovgivningsmæssigt har givet mulighed for, at to personer af samme køn kan blive gift med hinanden, altså registreret som partnere, og at arveregler, pensionsregler osv. kommer til at gælde for dem.

Men lige på et eneste punkt sættes følelserne altså voldsomt i kog: De må ikke have lov til at få børn, hverken hvis de henvender sig til en privatklinik, eller hvis de henvender sig i det offentlige system, for, siger man, børn skal have både en far og en mor.

Det er – og jeg nævnte det også før – selvfølgelig ønskeligt, at de har det, men det er altså ikke noget, Folketinget på sigt kan bestemme, for folk finder faktisk ud af det.

Det, det her handler om, er, at man udelukker en bestemt gruppe fra en bestemt behandling.

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken: Jeg har forstået fru Margrete Aukens argumentation sådan, at hvis man ophæver donoranonymiteten i lov om kunstig befrugtning, vil fru Margrete Auken også være med til at ophæve bestemmelsen i § 3. Det er den sammenhæng, jeg kan få ud af det, fru Margrete Auken har sagt.

Hr. Hans Peter Baadsgaard siger, at det her ikke er diskrimination, og at det handler om, at vi i sundhedssystemet stiller nogle betingelser for, at folk kan blive behandlet. Så kunne jeg altså godt fristes til at spørge: Hvornår begynder vi at stille betingelser om, at folk skal holde op med at ryge for at få behandlet deres dårlige lunger?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Fru Vibeke Peschardt sagde, at Folketinget ikke i længden kan bestemme, at børn skal have en far og en mor. Nej, men vi kan tilrettelægge tingene sådan, at vi så vidt muligt sikrer barnet kendskab til dets far og mor og forhåbentlig også gennem forskellige foranstaltninger et rigt samkvem med både far og mor.

Børnelovudvalgets betænkning er gennemsyret af, at vi skal gøre os yderligere bestræbelser, ikke alene det, vi har kunnet gøre hidtil, men yderligere bestræbelser for så vidt muligt at sikre ethvert barn en far og en mor, og det er der mulighed for at gøre mere konsekvent eller gøre bedre på grund af de genetiske teknikker.

Tager fru Vibeke Peschardt og tager Det Radikale Venstre afstand fra de bestræbelser, vi i øvrigt lægger op til at vi skal have ind i børne-

loven, på at sikre et barn en far og en mor, og er det her så bare en isoleret undtagelse, eller er det en generel holdning hos fru Vibeke Peschardt, at det skal vi ikke blande os i?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er da glad for, at fru Vibeke Peschardt har hørt lidt af, hvad det er, denne debat har drejet sig om, og det er rigtigt, at for den gruppe i SF, som jeg repræsenterer, er spørgsmålet om donoranonymiteten fuldstændig afgørende. Det er, fordi vi mener, at manden ikke kun er leverandør af biologisk materiale, men faktisk er far, og det vil sige, at barnet skal have mulighed for – selvfølgelig med den retlige sikkerhed, som man også har i f.eks. den svenske lov, at faren ikke skal gøres arveligt ansvarlig osv. – at kunne finde sin far.

Hvis vi får det ind, er vi med på den, for de lesbiske, som jeg synes opfører sig ansvarligt i denne sammenhæng, sikrer jo, at far er der et eller andet sted.

Derfor bliver jeg altså ret desperat, når vi pludselig i en debat, der er så svær, får den til at handle om diskrimination i stedet for at handle om far.

I øvrigt undrer det mig, at Foreningen Far, som er en meget heftig og aktiv forening, er fuldstændig passiv her, hvor der ikke er nogen af dens medlemmer, der bliver trådt over tæerne.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Hans Peter Baadsgaard: Jeg har ikke læst Børnelovudvalgets betænkning, men jeg har set den omtalt i aviserne, og derfor er der i hvert fald én ting, jeg kan sige om den, nemlig at den, så vidt jeg husker, foreslår ophævelse af det, der hedder pater est-reglen, altså den regel, man har haft i dansk ret i mange, mange hundrede år, og som stammer helt fra romerretten. Den går ud på, at den person, der som mand står anført på vielsesattesten, er far til barnet, uanset om det måske er naboen, postbudet eller måske en kunstig befrugtning.

Sådan er det, og jeg synes faktisk, det er en praktisk og en ordentlig regel at have det på den måde.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige: Det er diskrimination i forhold til behandlingssystemet at udelukke en bestemt gruppe kvinder,